

Internetový portál You Tube udělal Skota Danny MacAskilla přes noc hvězdou. Hovoříme s Dannym o zuřícím manažerovi, dropech na rovnou plochu, o jeho image hodného chlapce, telefonátu Travise Pastranase a o tom, proč vlastně chce mít jen svůj klid.

„Danny...kdo?“- „Aha, ten týpek z You Tube!“ Reakce je typická, neboť se jménem Danny MacAskill může dosud málokdo začit. Jeho klip na internetu viděl ovšem každý, kdo se o kola pořádně zajímá. Byl zhlédnut více jak 10 milionkrát – tady to může zabalit i třeba Madonna. Takový úspěch nikdo nepovažoval za možný. Nejméně sám Danny. Jsou dny, kdy si Skot z osamělého ostrova Skye drží hlavu ve dlaních a přeje si, aby ten povyk nikdy nebýval začal. Ale návratu není.

Jak změnil film z You Tube tvůj život?

Můj všední život se zas tak moc nezměnil. Chodím každý den jezdit a dělám své trialové show. Ty pořádám s jedním svým kamarádem, náš tým se jmenuje The Clan. Tím jsem byl hodně zaměstnán a neměl jsem příležitost procházet přečpanou E-mailovou schránku. No jo, popravdě řečeno jsem před tím vším tak nějak utekl.

Utekl? Jiné by to těšilo!

Ano, ale já jsem nikdy nepočítal, že by ten film mohl mít takový úspěch. My jsme natáčeli ten klip jen pro zábavu. Bylo to sice náročné, strávili jsme s tím dobře šest měsíců, ale naše motivace bylo jen pobavení, nic víc.

Film ale působí velmi profesionálně, vůbec ne jako klip natočený pro legraci.

Můj spolubydlící Dave Sowerby je BMX jezdec a filmuje už léta. Má dobré oko pro správnou perspektivu. A je perfekcionista. Filmoval, stříhal a zvolil hudbu. Vlastně to on by si zasloužil světla ramp.

Hudba působí obzvlášť soulově. Použili jste jednoduše ten song nebo jste žádali o práva?

Samozřejmě jsme žádná práva neměli. Dave měl CD a líbil se nám ten track. Byl pěkně soulový a tak jsme ho namíchali k filmu. Hned po týdnu se ozval manažer té skupiny. Zuřil a my jsme museli ten film stáhnout. To už jsme měli milion zhlédnutí. Přesto nám ten telefonát nahnal strach, nakonec mohl nás žalovat.

To se ale nestalo.

Ne, protože ten song postoupil v tu dobu do Top Ten v i-Tunes. Protože už byl tři roky starý, nebylo žádných pochyb o tom, že za tento náhlý úspěch vděčí nám. Manažer zavolał znovu a tentokrát dal své Okay.

Byl bych předpokládal, že se vám skupina ohlásí a poděkuje za vydařené PR?

Dosud se neozvala (smích). Doufám, že náš film skupina „Band of Horses“ viděla a že se jí líbil.

Zmínil jsi, že se tvůj život příliš nezměnil. Já bych očekával, že zavolá Playboy nebo ostatní Mainstream-média.

Tak Playboy mě nevolal, ale různá US-Talkshows mě zvala. Naše televize chtěla interview a měl jsem dělat reklamy pro autofirmy – takovéhle věci.

To přece nezní špatně. Jaká byla nejžhavější nabídka?

Travis Pastrana mě chtěl pro MTV „Nitro Circus“. Volali dokonce víckrát.

Vida, vždyť to je Hollywood! Bereš to?

Já nevím. Všechny ty nabídky znějí lákavě. Ale jsou jich tisíce. Kompletně mě to přetěžuje. Bože!

Ale Pastranasův „Nitro Circus“ je příležitost, kterou žádný sportovec-extremista neodmítá.

Jistě, mě to láká, přesto se musím prvně rozhodnout, co vlastně chci. Lidé chtějí, abych lital do všech koutů světa. K reklamnímu filmování do New Yorku nebo Hollywoodu, na talkshow

do Číny – jeden korejský cirkus mě chtěl přijmout na tři měsíce do svého programu. To všechno se hezky poslouchá, ale já nechci letět do Timbaktu, abych udělal pár bunnyhopů. Mě zajímá skutečně dobré ježdění na kole. Takže bude asi spíš nový film.

Vynesl ti film nějaké peníze?

Ne, opravdu. Komě toho, že jsem teď asi častěji objednáván na show.

A tvoji sponzoři?

Nemám dosud vlastě žádné sponzory.

Na konci filmu se kromě jiného zableskne značka Hope. Znamená to něco?

Ano, od nich jsem dostal brzdy, to souhlasí.

Tvůj film byl zhlédnut častěji, než třeba hudební klipy od Madonny. V Hope museli být obrovsky nadšení. Nebyla žádná reakce?

No vlastně, když to teď zmiňuješ, žádná skutečná reakce od Hope nebyla.

Od Dereka Westerlunda, producenta „New World Disorder“ ti mám vyřídit, aby jsi mu zavolal. Chce tě ve svém filmu.

Opravdu? To by bylo fantastické! Ale upřímně řečeno, úspěch mého filmu mě převálcoval – a k tomu tyhle neuvěřitelné nabídky! Vůbec nevím, jak mám reagovat. Přitom dělám tenhle druh ježdění na kole už nějaký čas a většinou jezdím sám. Ačkoli také nechci, abych zde vzbuzoval mylný dojem: není to tak, že se toulám městem, sem tam seskočím do podchodu metra, vyjedu na pár stromů nebo seskočím z mostu. Velmi dlouho trvalo, než tyhle kousky klaply a měli jsme je pohromadě pro náš film.

Jak dlouho například trvalo, než jsi přešel přes plot?

Zhruba 8 hodin. Ale mohl jsem natáčet jen v polední pauze, a tak se to protáhlo na 4 dny.

Co děláš?

V jednom obchodu s koly – už 6 let. Takže filmovat jsem mohl jen o přestávce, po večerech a o víkendech. Ale když je člověk skutečně rozhodnutý a zkouší to, jednou se i takové kousky jako jízda přes plot podaří – pokud se nezraní.

Už jsi se zranil?

Naštěstí jen malé věci, naražená žebra nebo vykloubené ruce.

Co si myslíš o téhle show tady (Bavaria dirt jump v Mnichově)?

Je to naprosto fantastické. Něco takového jsem live ještě neviděl. Ukazuje to také, že reakce na moje filmování jsou naprosto přehnané, protože ti kluci tady předvádí něco, co bych nikdy nedokázal. Tak konstantně, jak dávají triky za sebou...

To, co ty ukazuješ ve svém filmu, také dosud nikdo neviděl. Oslovuješ tím každého, mladé i staré. Dokonce i mistři trialu jako Ryan Leech a Hans Rey jsou nadšení.

To mě těší a udivuje zároveň.

Uměl by jsi skákat přes takové překážky co jsou tady?

Tak něco už přeskočím, zvládám triky jako backflip a 360. S trochou tréninku bych dal i větší jumpy, ale nikdy bych nedělal triky z těchto monstrózních pahorků.

Znáš jezdce, kteří tady jsou, jako je například Bearclaw?

Samozřejmě. Každý, kdo jezdí na kole o něm slyšel. Právě to je zvláštní, že tak náhle smím být mezi těmito hvězdami, které znám z časopisů a videí.

Jak na tebe reagují?

Všichni tihle profci, dokonce i BMX hvězdy můj klip viděli. Tomu nemůžu uvěřit.

Jak je možné, že je o tobě slyšet až teď?

Jsem ze Skotska. Tam je malá biková scéna. Také nikdy nebyl můj cíl stát se sponzorovaným jezdce. Nebo se kolem dokonce živit.

Stalo se to tvým cílem teď?

Možná. Moc napřed neplánuju. Když se mám třeba stěhovat, čekám do posledního okamžiku a doufám, že z toho sejde. Víš, jezdím na kole po Edinburgu, baví mě to a užívám si den - to je pro mě to nejdůležitější. Až budu dost dobrý, tak se snad něco změní. A když ne, tak ne.

Nehledal jsem nikdy sponzory nebo něco podobného. Mnoho mladých jezdců se stresuje a usilovně shání sponzory. Můj hlavní motiv byla vždycky radost z ježdění.

Také film tě ukazuje jako skromného, zdvořilého chlapce. Čekáš na červenou, zavěsíš zpátky závoru – lidem je to sympatické.

Není za tím záměr. Kamera často běžela náhodně. Také reakce lidí jsou pravé. Tam, kde jezdím chodí hodně turistů. Když například skáču z mostu, běží lidé k zábradlí a dívají se, co je se mnou. Možná si myslí, že se chci zabít.

Reakce lidí vytvářejí scénu.

Přítom jsme na to vůbec nemysleli. Ani když jsem skočil 360ku do podchodu metra a lidé přihlíželi. No, třísklo to ale pořádně.

Žádný div – z výšky na rovnou plochu.

Rád bych skákal z ještě větší. Ale poprvé jsem i tady spadl. Přistál jsem na předním kole, uklouzl a valil se po dlaždicích jak bowlingová koule. Až zeď mě zastavila.

Ježiši!

No jo, vlastně všechno co musíš dělat je při přistání zůstat na kole. Zřídka dělám něco, co neumím, nebo jdu přes svůj limit, tyhle „New-World-Disorder“ styly jsou mi vlastně cizí. Ti hoši musí být plní adrenalinu, když stojí na útesu a vědí, že skočí.

Nevidím žádný rozdíl, když ty bez odpružení skočíš ze tří metrů do podchodu na vodorovnou podlahu z dlaždic.

Musiš se jen pevně držet, nic víc. Ale tihle hoši, co skáčou desetimetrový double nebo dělají dvojitý tailwhip, to je bomba. Já jsem rád, že skáču jeden tailwhip z místa.

To je ovšem něco, co nikdo jiný neumí. Jezdíš také na kole s plným odpružením?

Ano, je to paráda. Příští rok se chci zúčastnit pár závodů. Dosud jediný byl Megavalanche v Alpe d'Hues loni.

A jak dopadl?

Celkem dobře, byl jsem 59.

Pěkné! Vypadá to, že jsi docela všestranný.

Mě baví všechny bike-disciplíny. To nejlepší na kole pro mě je řídit se dolů a driftovat dvojitě zatáčky. Když druhá zatáčka správně navazuje na první, najedu si na střed a oběma koly jí prokloužu. Miluji to! Abych řekl pravdu, mé DH kolo mě baví víc než to trialové, protože při DH teče adrenalin po litrech.

Kde jezdíš obzvlášť rád?

Rád bych jednou do Whistleru, snad to klapne už brzy, protože mám v plánu točit nové filmy. Proto chci vzít Davea Sowebyho, projíždět se a vyrobit film, vedle kterého ten starý úplně vybledne – přirozeně to bude opět street trial. Vůbec mě překvapuje, že mě jako trialového jezdce všichni ti BMX, dirtbikeři a freerideři berou.

To je tvým stylem. Žádné hektické hopsání dokola, nýbrž plynulá jízda, téměř jako tanec s kolem.

Vím co myslíš. Plynulost je pro mě důležitá. Vždycky jsem vzhlížel k jezdcům jako Martin Ashton, Chris Akrigg nebo také Ryan Leech, kteří interpretovali trial jinak.

Láká tě soutěžení v trialu?

Ne. Vyrostl jsem na malém ostrově Skye ve Skotsku. Tam nebyly žádné soutěže. Potuloval jsem se většinou sám nebo s pár přáteli – tak přicházela do úvahy jen street varianta.

Bydlíš v Edinburghu. Jseš tam teď hvězda?

Dřív si mě sotva někdo všiml. Jestliže teď dělám po městě triky, je z toho pokaždé demo-show. Jak jsem někde pět minut, hned se sejde stovka lidí. Většinou odtud odjedu při první příležitosti a vracím se jindy. Pro mě je to příliš velký rozruch. Asi se tento internetový úspěch přihodil špatnému typu. Jiní by si jistě s tím věděli rady, ale já jezdím nejraději na kole. Všechna tahle pozornost mě spíš ruší.

Chceš natočit nový film. Je vůbec možné ten současný překonat?

Ale určitě, ještě mám na mnohem víc. Například backflip nebo frontflip přes drop nebo dvojitý tailwhip. Ale zvlášť nová místa jsou důležitá, abych se mohl zlepšovat. Neboť Edinburgh není vůbec tak dobrý pro street riding. Když se naproti tomu rozhlížím tady v Mnichově, tak jen valím oči – těch možností! Všude vidím trasy, kde by se dalo jezdit. To mám naprogramované, protože od dvanácti jezdím street. Zvlášť, když jsem vyrůstal na ostrově, kde je všeho málo. To objevíš neskrytější možnosti. Nechci sám sebe vystavovat zbytečnému tlaku, ale jsem si skoro jistý, že můžu natočit film, který bude lepší než ten starý a všechny nadchne.

Ke skoku na strom:

Backflip s přetočením – flair na stromě z Dannyho filmu je jeden z nejtěžších triků.

„Jedna TV společnost mě pozvala do Londýna. Řekli, že mají v parku pěkný strom, abych tam prosím skočil flair. Oni si myslí, že mohu přijet ke každému stromu a dát flair. Jasně, některé věci dám na požádání, ale určitě ne flair na jakémkoli stromě.“